

خصوصی سازی در رادیو، چرا و به چه قیمت؟ خصوصی سازی در رادیو، چرا و به چه قیمت؟ خصوصی سازی در رادیو، چرا و به چه قیمت؟

● امضا محفوظ

نمایش باکیفیت بالا به زمان کمتری نیازمند خواننده بود و این مهم اگر بر منوال سابق یعنی غیر خصوصی باشد، قابل اجترای به نظر می رسد و در کار خصوصی عملاً نشان داده که برعکس عمل می کند، و نتیجه تولید همان است که در این چهار سال با آن مواجهیم؛ آن هم در رادیویی که متعلق به افشار پاساژ و تحلیل گر است و طبعاً گفتگوبان آن به دیالوگی پر محتوا در قابل زبانیاز دارد.

و اما این که کارگردانی چه جایگاهی در رادیو دارد و این جایگاه چطور ارزش آن را پیدایم کند که از دستمزدبازینگر، کاسته و تنها و تنها با او قرار داد بسته شود، سؤال دیگری است؟!

براساس ضوابط موجود، هر نمایش یک قسمتی، به اندازه ۷ جلسه کاری، برای بازیگر ارزش دارد، در حالی که در کار خصوصی، تهیه کننده که همان کارگردان) است فقط ۳ یا ۴ جلسه کاری دستمزد به هنریشه پرداخت می کند!

آیا وقت آن نرسیده فکری برای معضل خصوصی سازی در رادیو بکنید؟

کاری که به مقضای کلام مولا(ع) سبب پدید آمدن کاخ برای یک نفر، به قیمت پیدا شدن کوخ هایی برای عدهای شده و حاصل آن نمایش هایی است که هم از نظر محتوا و هم از نظر قالب - به غیر از مواردی بسیار نادر- ارزش بسیار پایینی دارند!

الف: با کارگردان قراردادی بسته می شود که موفق است در مدت زمان خاصی، کار نمایش تولید شده به رادیو تحویل دهد.

ب: زمانی که کار تهیه بر عهده خود رادیوست و کارگردان فقط وظیفه دارد که کار را تولید کند، به خاطر آن که مسئله پرداخت مالی کار را به عهده ندارد از بهترین عوامل موجود، استفاده و طبیعتاً هنرپیشگان متخصص تری را به کار دعوت می کند، اما در کار خصوصی، علی رغم توصیه های اداره در جهت تولید با کیفیت بالا، به خاطر منافع مالی، این کار انجام نمی شود.

طبیعی است هر چه عوامل تواناتری گردد هم پهبانند، توان کار بالاتری خواهند داشت و برای تولید

از چهار سال پیش، طرح آزمایشی تولید کار نمایش خصوصی به مرحله عمل در آمد تا اگر بازدهی مثبتی داشت، عمل در این جهت گام های بزرگتر و مثبت تری برداشته شود و اگر نه ...

این کار با تولید نمایش در رادیو جوان شروع شد، رادیویی که مخاطبانش افشار متفکر، تحصیل کرده و روشنفکر مملکت هستند.

هدف اولیه، سرعت در تولید و بالا بردن کمیت بود، اما به چه قیمت؟

۱- نوشتن یک نمایش به توانمندی قلم و زمان لازم برای تفکر خلاق و به دیالوگ در آمدن آن فکر نیاز دارد ولی این زمان در کار خصوصی سازی از دست رفته است.

۲- پس از مرحله نوشتن، نوبت به تولید فنی کار می رسد:

